

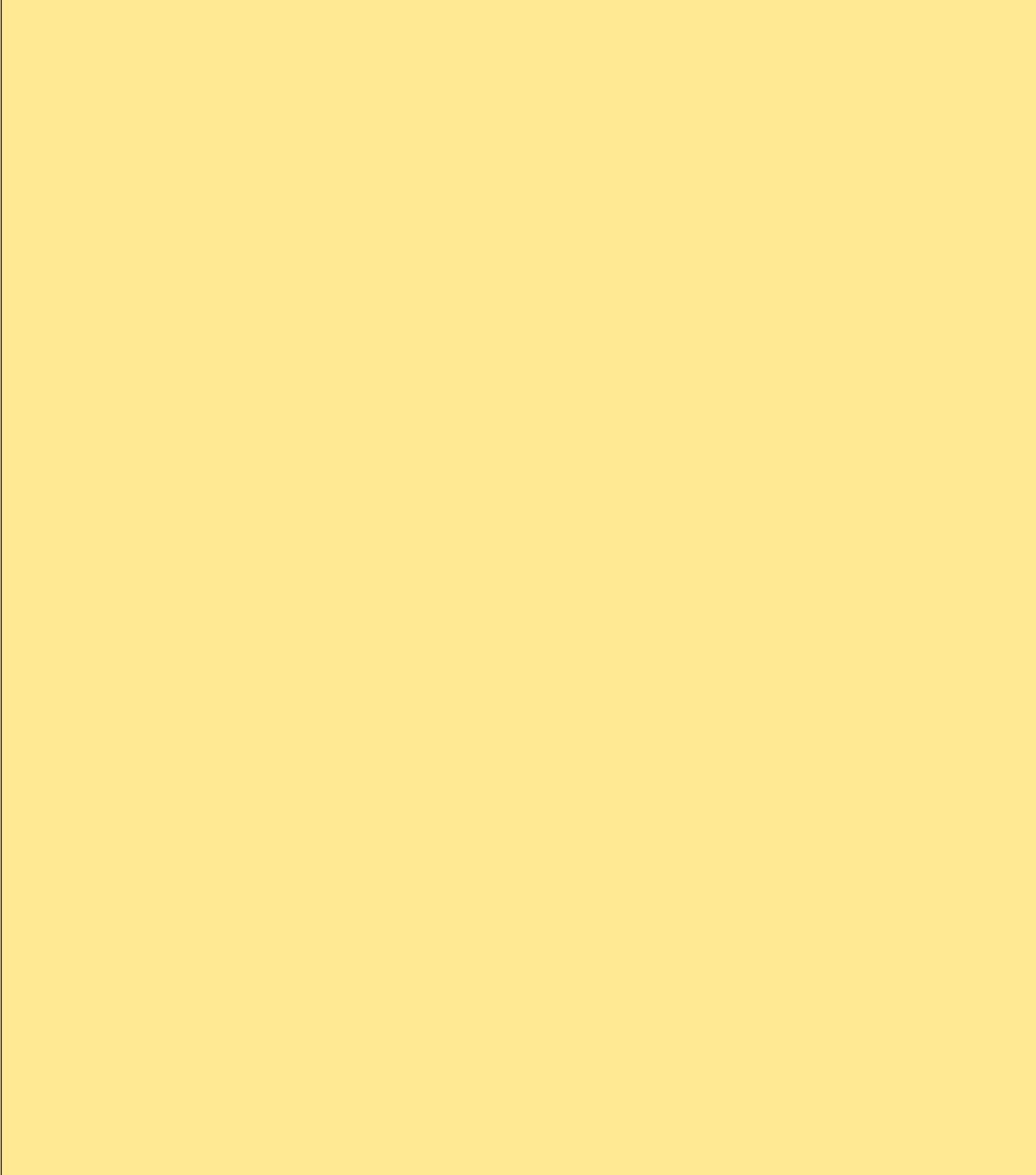

Школа самопоуздања госпођиџе Миле

Зана Дејвидсон
Илустровала Роузи Рив

Превела
Ирина Маркић

Ово је Зока зечица.
Зока је стидљива и веома плашљива.

Зока не воли да се игра напољу.

Зока не воли да иде на нова места.

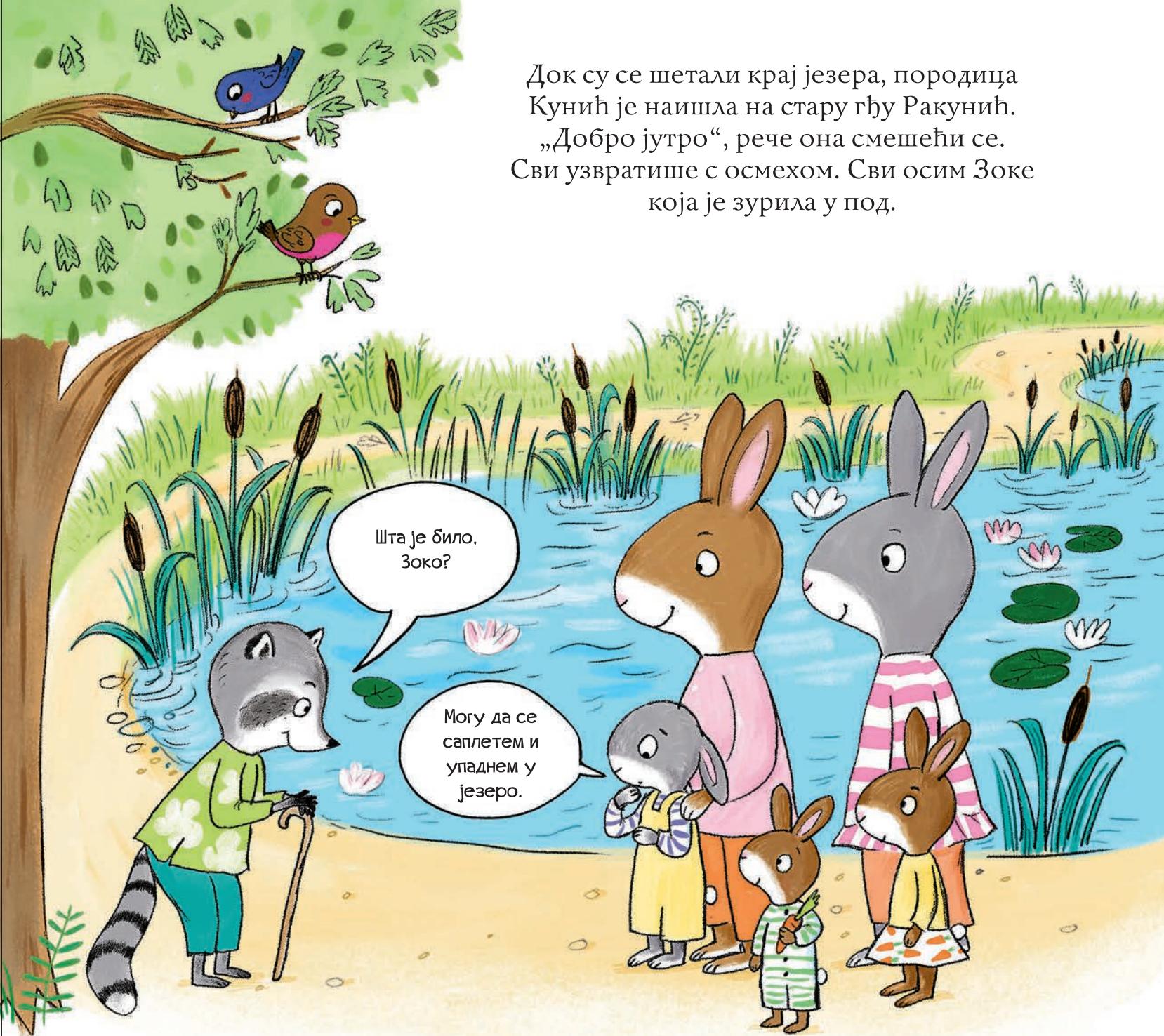

Зока не воли да испробава нове ствари.

Зока, међутим, ионајмање
воли да шета кроз шуму.

Док су се шетали крај језера, породица Кунић је нашла на стару гђу Ракунић.

„Добро јутро“, рече она смешећи се.
Сви узвратише с осмехом. Сви осим Зоке
која је зурила у под.

„Многе ствари те брину, зар не, драга Зоко?“, упитала ју је гђа Ракунић.
Зока је потврдно климнула главом. „Брину ме“, тихо је изустила.

„Знам шта може да ти помогне! Школа самопоуздања госпођиџе Миле!
Ето је баш ту, иза ћошка. Мој унук се ту радо игра!“

И као што је гђа Ракунић рекла, баш иза ћошка налазила се...

Добар вам дан,
Кунићи! Ја сам
госпођица Мила. Баш
сам се питала када
ћете ми доћи у
госте.

„Зоки би добродошла ваша помоћ“, рекла је мама Кунић.

Госпођица Мила се осмехнула Зоки. „Шта кажеш да нам се данас придружиш?“, предложила јој је. „Не брини се, родитељи ће касније доћи по тебе.“

„У реду“, прихватила је Зока и пошла за госпођицом Милом.

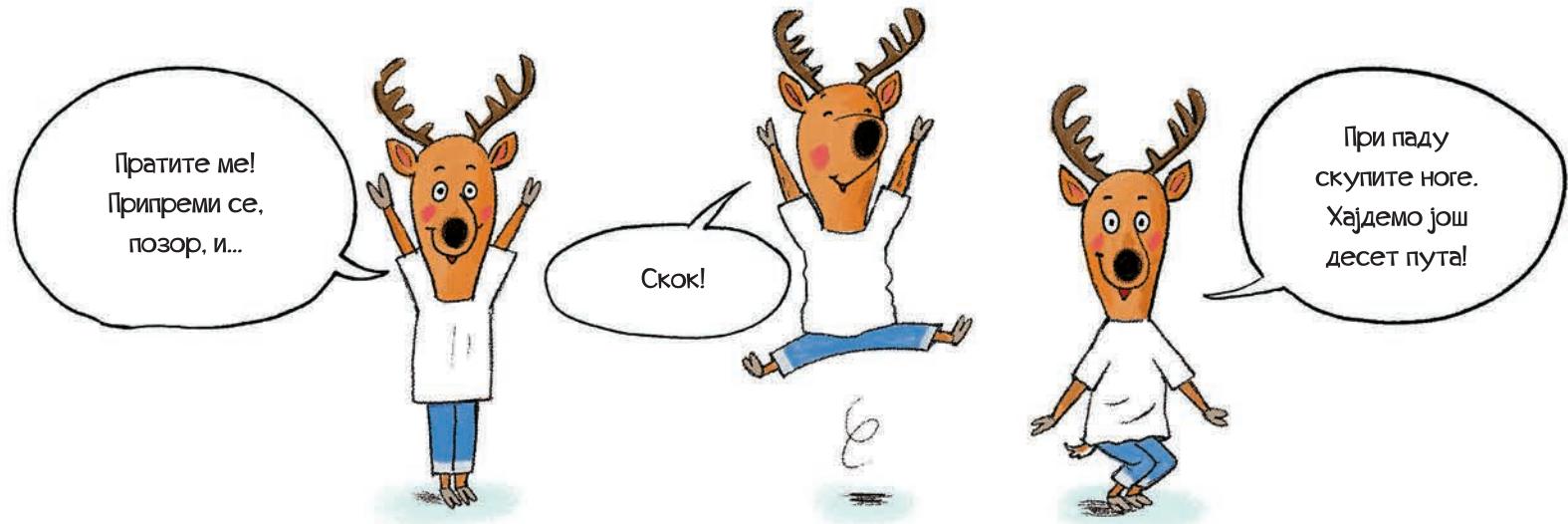

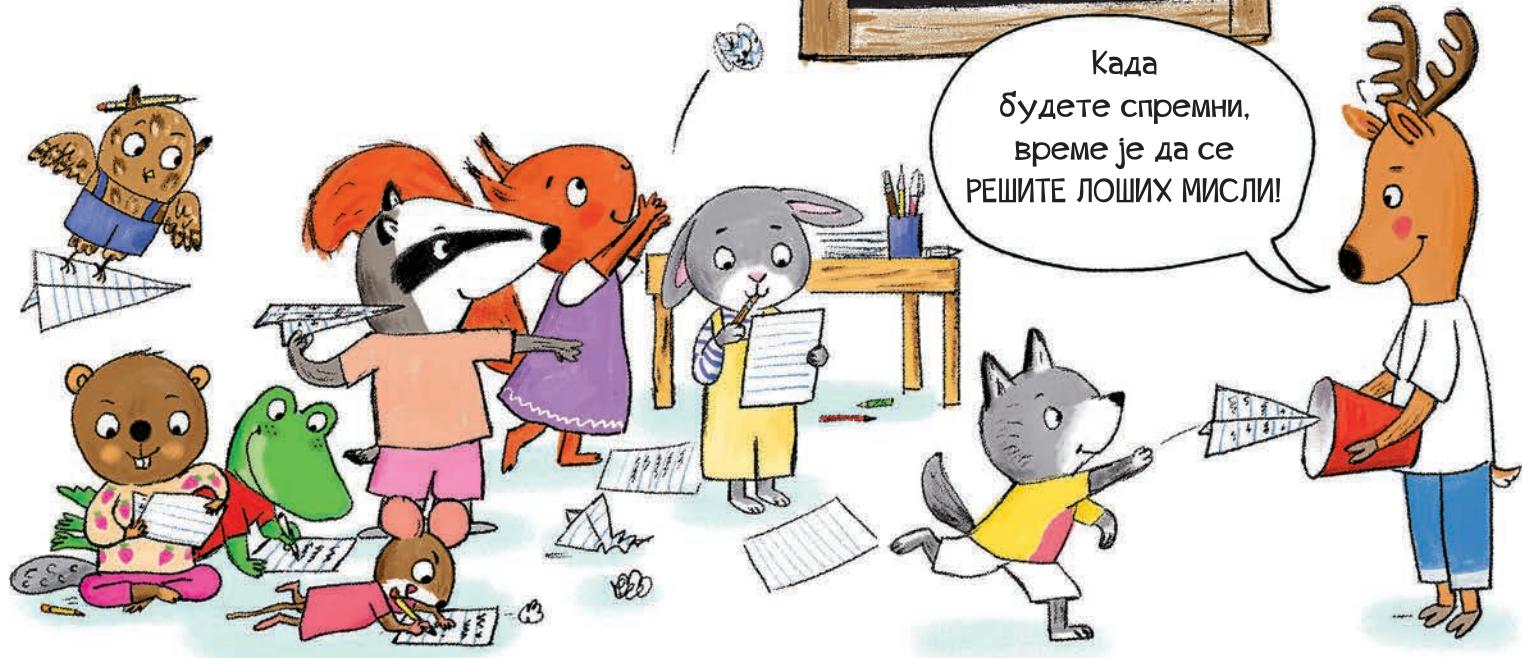
Зокин први час је био са госн Лосом у учионици ОПТИМИЗМА.

„Хајде да се прво осетимо добро у сопственој кожи“, рекао је госн Лос.

„Почећемо тако што ћемо се прво размрдати! Само је небо граница!“

„Следећи задатак је да се ослободимо лоших мисли. Нека свако запише на папиру по једну.“

Честитам целом разреду! Ово је било СЈАЈНО за први пут!

„Чим осетите да вас лоше мисли обузимају, згужвајте их као папир и баците далеко!“

„Јесте ли знали да помаже ако себе с времена на време охрабрите?“, додао је госн Лос.

„Помислите на нешто лепо или се присетите на шта сте поносни. Ето још једног начина да охрабрите себе.“

„Били сте сјајни“, рекао је госн Лос.

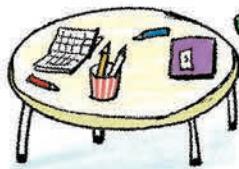
„Сада ћете наћи себи пару и открити му зашто сте забринути или шта вас тишти. Онда ће ваш пар да вам покаже како свака брига крије и нешто добро!“

То је у реду.
Онај ко учи тај и греши!
Из грешака се учи!

Права прилика
да стекнеш нове
другаре!

Тотално сам
другачија од других.

НИСАМ ТАЛЕНТОВАН
ЗА ПЕВАЊЕ!

„Сви сте то сјајно савладали!
Спремни сте за следећи час.
Време је за НОВЕ ИЗАЗОВЕ
уз гђу Совић.“

Гђа Совић је узбуђено у
учионици дочекивала ђаке.

Хајде да научимо нешто
ново. Шта би то могло
да буде?

- ПЕЊАЊЕ НА ДРВО
- ВОЖЊА ЧАМЦЕМ
- ВОЖЊА БИЦИКЛА ИЛИ ТРОТИНЕТА
- ИЗВЕСТИ ЗВЕЗДУ
- СЛАГАТИ СЛАГАЛИЦУ
- НАПРАВИТИ ТОРАЊ ОД КОЦАКА

Одувек сам желела
да се возим чамцем...
Али шта ако не будем
умела?

Ја ћу да научим
да направим звезду!

Хтео бих да
се дружим са
Зоком, али... шта
ако она неће
да се дружи са
мном?

Ја бих да
научим
да возим
бицикли!

„Није важно ако успут погрешиш“, рекла је ученицима гђа Совић.
„Кад мало боље размислим – без грешака нема ни учења!“

Зока зечица се, међутим, и даље плашила вожње чамцем.

„Плашим се воде...“, промрмљала је.

„Суочи се са изазовом корак по корак“, предложила јој је гђа Совић.

„Ако се уплашиш тешких задатака, а ти крени од лакших.

Госн Пеликански је ту да ти помогне.“

„Кад се ослободиш страха, спусти шапе у воду“, предложио јој је госн Пеликански. Зечица Зока је дубоко удахнула.

Када је коначно била спремна, Зока зечица је села у чамац.

Чамац се удаљавао од обале док је Зока весала, кад наједном...